

החברותא

החברותא בטעון פנימי לחברים גליון מס' 709 בס"ד ערש"ק פר' בהעלותך י"ב סיון תשפ"ג

פנינים יקרים

בהעלותך את הנרות וכו' (ת, ב) כתב רש"י מכאן שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב, וצ"ב הרי גובה המנורה היה שמונה עשר טפחים שהם שלש אמות וכל אדם יכול להגיע לגובה הזה אלא שהכהנים נזהרו שלא לעלות את ידיהם מעל הציץ, והנה ההדלקה כשרה בזה לכן בשעת ההדלקה כשרה אפילו זר משא"כ הטבת הנרות שהיא עבודה וצריך ללבוש בגדי כהונה והציץ וזהו שלך גדולה משלהם ההטבה בזמן שביהמ"ק קיים וגם לאחר שנחרב.

בהעלותך את הנרות (ת, ב) מפרש הרמז שמצות הנרות קיימת גם לאחר החרבן כדוגמת נרות שבת נרות בית הכנסת ונרות חנוכה, משל לכן מלך שגורש מבית אביו עקב התנהגותו, בכל עת שהבן רואה את האבא הגעגועים עולים כן הנרות של שבת חנוכה בית כנסת ועוד מעוררים את התשוקה להתקשרות בורא והבן.

בהעלותך את הנרות וכו' (ת, ב) בפרשת בחקתי כתוב אם בחקתי תלכו פרש"י שתהיו עמלים בתורה כך שיש ערך בקיום המצוות ויש ערך בעמלות, השוה למדרש ב"ר א"ר חנינא לעינים יש לבן ויש שחור הראיה מתאפשרת דייקא מהשחור ההיפך ממה שנראה בפשטות, וזהו הפלא של העולם שדייקא במקום העמלות מהוים יסוד ושרש לעבודת האדם בקודש.

בהעלותך את הנרות (ת, ב) אמרו חז"ל ההדלקה כשרה בזה משא"כ ההטבה חייבת ככהן מלמדנו שגדולה מעלת האדם ממעלת המלאכים עושי דברו לזכך את החומר ולהתגבר על המכשולים בס"ד.

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות (ת, ג) צריך הכהן העובד לדעת כי המצוות הם רמזים לאורות עליונים על ידי שמבטל כל מעשיו ומרגיש בושה והכנעה לפני הכורא יתברך על ידי זה עצמו יש עליה ונחת רוח למעשים של בשר ודם כביכול הקב"ה פוסל את העליונים לחיבת התחתונים.

ויעש כן אהרן (ת, ג) מפרש רש"י מלמד שלא שינה, אילו היה הרה"ק רבי לוי יצחק מברדישוב וצ"ל אמור להדליק את המנורה, מרוב התלהבות היתה המנורה נהפכת, השמן היה נשפך לחוץ והנרות היו כבים כדרשת חז"ל על רבי עקיבא שהיה אדם מניחו בזוית אחת והוא בהתפשטותו היו מוציאים אותו בזוית אחרת, אולם אהרן הכהן לא שינה עושה את המצוה בישוב הדעת ולא שינה.

ויעש כן אהרן (ת, ג) מלמד שלא שינה, כל פועל ה' למענהו מכל דבר יש ללמוד לקח בעבודת השי"ת, מה סוד כוחה של הרכבת? קטר אחד מושך עשרות קרונות בני אלפי טון! בקטר יש דוד רותח שמעלה קיטור ועל ידי שעוצר רתיחתו בתוכו עי"ז יש לו כח עצום לשאת עשרות קרונות, כן צריך כל חסיד להיות בוער בו אש ההתלהבות מבפנים ושומר כשיצא החוצה בצורה מבוקרת ומתוכננת כך יופעל גדולות בעבודת השי"ת.

ויעש כן אהרן (ת, ג) פרש"י מלמד שלא שינה היינו שלא נעשה שום השתנות אצלו רק לעשות מה שצוהו ה'.

ואתנה את הלויים (ת, יט) כתב רש"י ה' פעמים נאמר בני ישראל במקרא זה להודיע חיבתן שנכפלו אזכרותיהן במקרא אחד כמנין חמשה חומשי תורה, שלא תאמר שח"ו כיון שבחר ה' בלויים אין אהבתו על ישראל לזה כתב חמשה פעמים בפסוק זה להודיע חיבתן של ישראל כמו אצל הלויים ומה שבחר בלויים הוא רק לכפר על בני ישראל.

שיחות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

שיחת הרא"ה ל"ה ק פ"ה פ"ה ת"ה

וזה ג"כ דרכו של הרבש"ע אל כל אדם, שהוא משפיל עצמו לשמוע את בקשות האדם אף שהוא שפל כל כך ומאוס, אך רק כשהאדם חי כך הוא מוצא את הרבש"ע מאזין אליו, ואיך שהרבש"ע מתנהג עם האנוש בכל כך הרבה רחמים וחסדים מרובים.

האדם צריך לדעת דכמו שהרבש"ע הוא "נצח" של הטוב והחסד שבעולם, כך האדם הוא ה"נצח" של הרע בעולם, כי אין האדם משתנה כלל וכלל, וכל המידות המגונות והרעות שיש בכל החיות והבהמות הכל נמצא אצל האדם וא"א כלל לשנותו, וברגע שהאדם מגיע להכרה זו שהוא "נצח" של הרע, אז יכול להתדבק עם ה"נצח" של הקדושה דהיינו הרבש"ע באור האין סוף, דהרי המחיה של ה"נצח" של הרע זה ג"כ הרבש"ע אך בדרך אחוריים, ואולם ברגע שהאדם גילה זאת שהוא ג"כ יונק מה"נצח" האמיתי הרי הוא כבר מדובק ברבש"ע,

ומה שכתוב שלעתיד לבוא "אעביר את רוח הטומאה מן הארץ" אין הפשט שהאדם יהיה "נצח" של טוב, ישאר בו תמיד ניצוץ רע, וזה משום שא"א שהאדם יתבטל כל כך לרבש"ע עד שיהיה "נצח" של קדושה, כי בהתבטלותו לרבש"ע כ"כ הרי לא ישאר אדם כלל, ואם יש כזה מושג אדם, דהיינו בריאה הנאצלת מהרבש"ע, הרי האצילות הזאת, דהיינו ההפרדה הקטנה הלזו, זה כבר מושג של רע, דהיינו ירידה מהקדושה אל הרע, ולכן

פתח בענין המשכן, למה אמר הרבש"ע לבנות משכן מקרשים וכדומה?

ואמר דכדי שיוכל להיות השראת השכינה הורה הרבש"ע שידעו היכן הוא נמצא דייקא בתוך ה"בלטה" הקרשים, שם הוא מקום השראתו יתברך, ולכן היו יכולים לצפותם זהב, כי בפנימיותם ידעו הקרשים כי הם סתם קרשים ולכן יכלו להיות מצופים זהב.

כמו"כ זהו הכוונה במה שהרבש"ע ציווה שיעשו יריעות עיזים על המשכן.

דהרי ידוע דעיזים אין מרמזים על הצד הטוב, וכמו שהקריבו שעיר לעזאזל וכן שעירי חטאת בר"ח וימים טובים הכל היה לצד הקליפה וכמ"ש בספרים, וכן במציאות אין להם ריח טוב, וא"כ למה הרבש"ע ציווה לעשות מזה כיסוי למשכן,

ההסבר הוא, דהרי כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוך כל אחד ואחד, דהיינו דהמשכן הוא כדוגמת האדם, וכמו שהאדם הוא נוצר מטיפה סרוחה וכל פנימיותו היא סרוחה וכידוע, כן ציווה הרבש"ע לעשות ירעות עיזים במשכן, כדי שיראו שהשראת השכינה היתה דווקא שם, במקום נמוך כזה.

וכמו שכתוב "במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו", דהיינו היכן הוא מקום השראת השכינה. במשכן שהיה עשוי מקרשים פשוטים ומכוסה בעורות עיזים מסריחים, ללמדך שהיכן שנמצאת השפלות זהו מקום הענווה, דהיינו שהרבש"ע משפיל עצמו להיראות שם דייקא.

לעתיד לבא אף שיהיו כולם יודעים ומכירים את בוראם. אך מ"מ לא יהיו לגמרי טוב, יהיה ניצוץ רע וכנ"ל.

וזהו הפשט מטהר טמאים ומטמא טהורים. דכשהאדם רואה שהוא טמא ומרגיש זאת היטב, דאז זה מטהרו. ואם ח"ו האדם חי שהוא טהור, זה הטומאה הכי גדולה שישנה. דהיינו כשהאדם רואה את ה"נצח" של הטומאה שלו, דאז הוא מתבונן מ"מ איך הוא חי, ואז הוא מוצא את הרבש"ע, אך אם האדם חי בטהרה שלו, הרי הוא עצמו רבש"ע, והוא עצמו טהור, ואז הוא בהפרדה הכי גדולה. והוא בטומאה הכי גדולה, השם ירחם.

כמו"כ זה הפשט במאמר "במקום גדולתו שם

אתה מוצא ענוותנותו", דהנה כמו שאמרנו שהאדם מוצא שהוא נצחיות של טומאה, וכן הרבש"ע הוא נצחיות של קדושה. וברגע שהאדם מוצא שהוא נצח של רע הרי הוא מגיע לענווה. כי אין האדם מוכן כ"כ מהר להודות שהוא נצח של רע, וכשהוא מודה ומבין זאת היטיב בנפשו, הרי המדה של זה לעומת זה, הרבש"ע שהוא "נצח" של טוב מתגלה אליו בענוותנותו ע"י שהוא מחזיק אותו דהיינו את האדם אף שהוא ה"נצח" של הרע, וזהו ענוותנותו של הרבש"ע, שמשפיל עצמו זה לעומת זה את השפלות שמצא האדם בעצמותו. וזהו "השוכן אתם בתוך טומאותם", דאז מתגלה המדה הזאת.

אשמת הרא"ש e"ל e"ק פ' מה תפילת

פתח ואמר על הפסוק "מהרו שכחו מעשיו, לא חכו לעצתו" (תהילים ק"ו י"ד) שהטענה על ישראל שראו כל המופתים ואעפ"כ נתפתו למרגלים.

ובאמת איך זה היה, והסביר, דכיון דראו עתה הנהגה חדשה, דעד כאן היה הכל דרך מופתים וכו', ועתה צריך למרגלים, זאת אומרת כמו שאר אומות העולם, ולכך חששו מאד ונתפתו למרגלים, ופ"י למה התפלל משה, דראה כבר מה שיהיה, והוא התפלל על כולם, אך כל המרגלים סברו שהם

גדולים, ואינם צריכים לתפילת משה, לכן לא הועילה להם, אבל יהושע שהוא היה קשור למשה והיה בטל אליו, הסכים לתפילת משה, ולכן זה הגין עליו, ואולם כלב הרגיש שזה לא בסדר, ולכן הלך להתפלל על קברי אברהם יצחק ויעקב שגם הם היה להם נסיונות והם קיבלו כח מהשי"ת ללחום להשאר באמונה, והלך לבקש מהם שיתנו לו ג"כ הכח הזה.

אולם יהושע לא היה לו כלל נסיון, כי תפילת משה הגינה עליו.

המשך פנינים יקרים

ואתנה את הלויים (ח, יט) עם ישראל קדושים וכולם אהובים על כל פנים צריך האדם להתבונן ולהיות מכיר את מקומו ולא לחפש דרגות שאינם שלו כדוגמת המלאכים שכל אחד הכיר את מקומו. (מאור ושמש)

זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבודת אהל מועד (ח, כד) מביא רש"י זאת אשר ללויים שנים פוסלים ואין מומין פוסלין, הרמב"ם בהלכות שמיטה ויובל (יג, יב) מוכיח שכל אחד מישראל יכול להגיע לדרגתם של הלויים, ואיך יגיע לדרגתם? ימים פוסלים איבוד הזמן זהו הפסול הגדול ביותר...

מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא (ח, כד) במקום אחר אמר מבן שלשים, הא כיצד? מבן כה שנים בא ללמוד הלכות עבודת המקדש וכן שלשים נבדק אם רואה סימן יפה או לא, חז"ל לא באו לייאש אלא לעודד לתת לב ללמידה ויתגבר על כל ההסתרות וינצל את זמנו כראוי. (בית ישראל מגור)

ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבודה וגו' ושרת את אחיו וגו' לשמור משמרת (ח, כה-כו) איתא במסכת אבות בן חמשים לעצה, מבאר הרע"ב שגלמוד מן הלויים שנאמר בהם ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבודה ושרת את אחיו, ומה הוא השרות? שיתן להם עצה!

אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע (ט, ז) מאחר וטומאתנו מדבר מצוה למה נגרע שתהיה עבירה גוררת עבירה?!

ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה (ט, ח) בזה שאתם עומדים כאן אצלי בזכותכם אשמעה מה יצוה כי כוחו של משה הוא בזכות ישראל על ידי שבו כלולים נשמות כל ישראל. (בעש"ט)

בדרך רחוקה (ט, י) ... כשיש חבור אפשר בדרך רחוקה אפשר להתחבר משל מחוט חשמל המתחבר אפילו ממרחק ומאיר, ואם לא מתחברים אפילו אם קרובים בכ"ז אינם מאירים הנמשל ברור... (רבי נחמן מלכסקי)

והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה (ט, יג) בדרך מליצה האיש אשר הוא טהור, למה הוא טהור? מפני שבדרך לא היה כי המסתובב בדרכים קשה עליו להשמר ולהיות טהור, המבין יבין. (רבי נפתלי מרופשיץ בשם הרבי מלובלין)

ויש אשר מערב עד בוקר (ט, כא) כל החניות במדבר היו למען הברור לפעמים הספיק יום אחד ולפעמים היו צריכים חודש שנה וכו'... ודו"ק. (אור החיים)

שלח לך אנשים (יג, ב) פעמים רואים בשמים צדיק שסיים תפקידו בזה העולם וכדי שיישאר בעוה"ז שולח הקב"ה אנשים שיעתיר עבורם או ישקם מתורתו הקדושה עי"ז יש לו כבר תפקיד בעוה"ז ויוכל לחיות עוד, וזה הרמז שלח לך אנשים ויתורו ע"י שליחת האנשים ישאר הצדיק בחיים. (החווה הקדוש מלובלין)

ויקרא משה להושע בן נון יהושע (יג, ט"ז) משה רבינו ראה שיהושע מתהלך תמיד מתבודד מבקש מהשי"ת שיושיע לו, כי זה הכוונה במילת 'הושע', קרא לו 'יהושע' - כלומר שדבר זה הוא בעצמו הישועה כאשר האדם אינו מפסיק לבקש מהשי"ת שיושיענו זוהי הישועה האמיתית והתכליתית. (הרה"ק רבי העניך מאלכסנדר זצ"ל)

טובה הארץ מאד מאד (יד, ז) אחד מתלמידי הרב מלובלין עלה לארץ ישראל, והצטער מכך שלא זכה להרגיש את קדושת ארץ ישראל, נגלה אליו הרבי בחלום ואמר לו: על ארץ ישראל כתוב 'טובה הארץ מאד מאד', אם מקיימים מאמר חז"ל 'מאד מאד הוי שפל רוח' זוכים להרגיש את טובת הארץ וקדושתה. (אמרי שמאי בשם באר משה להאדמו"ר מאזורוב)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

